

Българскы, ходили въ Римъ при Папѣтъ да ся расправятъ, и дорѣ были тамъ, Св. Кирилъ ся поминѣлъ (869 г.), а Св. Методій рѣкоположенъ за Епископъ Моравскый и Панонскый, ся върнѣлъ пакъ помежду паството си. Слѣдъ смъртътъ му пакъ Нѣмското Духовенство прогонило ученицты имъ, та дошли въ Българіѣ, дѣто царь Борисъ ги настанилъ да просвѣщавать народа: Св. Климента той пратилъ въ Албаніѣ при управителя Добета, за да просвѣщава областътъ Кутмавицъ*), дѣто той навѣдилъ около 3,500 ученика, та ся нарѣкоположили отъ тѣхъ дѣ да си е священници, диаconi и иподиаconi; пакъ другыты — по другы мѣста. Най-послѣ като принесѣлъ толкъ ползъ народу си приснопамятнѣй царь Борисъ, на старость ся дрыпнѣлъ (885 л.) да прѣкара дниты си въ постъ и молитвѣ у единъ монастырь: а прѣстола оставилъ на по-голѣмыя си сынъ,

Владимира.

П. Какъвъ былъ Владимиръ?

О. Человѣкъ раскошенъ, развратенъ, злодѣецъ, грабитель и недостоенъ да ся нарече сынъ на такъвъ великъ бащѣ.

П. Какво направилъ той когато царувалъ?

О. Нищо добро, даже всичко лоше, чтото ся опятъ былъ да възвърне и покръстеныя народъ пакъ въ идолопоклонство, ако не былъ живъ още баща му да прѣвари злото.

П. Колко години царувалъ Владимиръ?

О. Само три години, защото когато ся научилъ

*) Кутмавица ся простирала между р. Вардаръ, гр. Скопие до Акрокеравнскыты планины, и отъ тамъ до Костуръ и Воденъ. Въ тѣзи область ся вмѣщала още и Кераменската (Гердинска) долина, Охридското и Прѣспянското езера, съ главны градове: Дѣволъ, Охрида (Главеница и Велица), дѣто и днесъ има селце съ сѣщето имя при р. Велицѣ, тамъ, дѣто ся влива въ Струмицѣ при гр. Струмицѣ (днесъ Острумджия).